

FHP-3896; izjava M.D, FHP-470; izjava V.V, FHP-3898; izjava M.B, FHP-3897; izjava M.K, FHP-18936; izjava R.Đ, FHP-18937; izjava D.B, FHP-18939; FHP, *Lista tela...*, FHP-12986; BIA, *Operativna...*, 53, 56-57, 61, 63-64, FHP-16913; FHP, Haški tribunal, Sudenje Slobodanu Miloševiću, XVII, 310; *Šta je sa otetima*, Ilustrovana politika, 28.11.1998, 7-8, FHP-32281; izjava Ž.K, FHP-29092; izjava L.K, FHP-583; izjava O.B, FHP-3900; izjava V.K, FHP-13527; izjava M.N, FHP-460; izjava K.K, FHP-400; FHP, *Sudbina Srba...*, 2-4, FHP-14277; HRW, *Po naređenju...*, 38, 78, 84, 359; MKCK, *Nestale osobe...*, FHP-9795.

Tafil (Nuhi) Zyberi

(10.05.1962, Albanac iz Drenovca/Drenoc, opština Orahovac/Rahovec, zemljoradnik, petoro dece, pripadnik OVK)

Gani (Xhemë) Pacarizi

(15.05.1967, Albanac iz Ljubižde/Lubizhdë, opština Mališevo/Malishevë, radnik, pripadnik OVK)

Agim (Veli) Kelmendi

(3.01.1973, Albanac iz Bele Crkve/Bellacërkë, opština Orahovac/Rahovec, zemljoradnik, jedno dete, pripadnik OVK)

Gani je pre rata radio u Nemačkoj. Pridružio se OVK u martu 1998. godine. Obavljao je dužnost komandanta vojne policije u Drenovcu/Drenoc. Agim i Tafil stupili su u OVK u aprilu 1998. godine. Učestvovali su u borbama za preuzimanje Orahovca/Rahovec.

Po uspostavljanju kontrole OVK u gradu, 17.07.1998. godine, Gani je sa grupom vojnika, među kojima je bio i Agim, prešao u Belu Crkvu/Bellacërkë. Tu je OVK postavila barikade, da spreči dolazak srpske policije i vojske iz Prizrena/Prizren i Đakovice/Gjakovë u Orahovac/Rahovec. Tafil je 18.07.1998. godine došao da pomogne snagama OVK u Beloj Crkvi/Bellacërkë. Sva trojica su poginula **18.07.1998.** godine u borbama sa srpskim snagama. Gani je poginuo na putu između sela Bela Crkva/Bellacërkë i Sopnić/Sapniq, Agim kod *Melinog brda/Kodren e Melles* a Tafil u magazinu Ramadana Popaja [**Bela Crkva/Bellacërkë**].

Agimovo telo je ostalo na mestu pogibije do 11.10.1998. godine kada su ga brat

Bejtullah i rođaci sahranili na groblju u Beloj Crkvi/Bellacërkë, gde i danas počiva. Tafila je porodica 19.07.1998 sahranila na groblju u Drenovcu/Drenoc. Nakon rata njegovi posmrtni ostaci preneti su na Groblje palih boraca u Landovici/Landovicë.

Gani je dan nakon pogibije sahranjen u svom selu, Ljubiždi/Lubizhdë. Nakon rata njegovi posmrtni ostaci preneti su na Groblje palih boraca u Landovici/Landovicë.

Izvori: izjava A.K, FHP-35276; izjava K.Z, FHP-15485; SHFĐUČK, *Feniksët...* 8, 25-29, 83-87; KMMDLNJ, *Bulletini*, br.9, tetor-dhjetor 1998, 131, FHP-23857; J. Martinsen, *Lista...*, FHP-26092; Okružni sud u Prizrenu, K.br.8512005 (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.08.2006, FHP-33923; VSK, K.Z. 37112008, (S. Krasniqi i drugi), presuda, 10.04.2009, 30-33, FHP-29712; *Rahovec in Flames and Smoke Amidst Continued Serb Shelling*, newsletter, KIC, 21.07.1998, FHP-29372; *Heavy Fighting Resume in Rahovec and Adjacent Villages*, newsletter, KIC, 19.07.1998, FHP-29368.

Tahir (Ramadan) Mushla

(23.06.1933, Albanac iz Orahovca/Rahovec, radnik u fabrici 18. novembar, dvoje dece)

Tahir je bio gluvonem. On i supruga Zylfije su imali dvoje dece, Nasera i Sabriju, koji su živeli u inostranstvu. Tahir je radio u fabrici 18. novembar u **Orahovcu/Rahovec**, a slobodno vreme je uglavnom provodio u Tekiji. Dana 17.07.1998. godine kada su počele borbe u Orahovcu/Rahovec, Zylfije je sa porodicom napustila grad a Tahir je ostao kod kuće. Sutradan [**18.07.1998**], u nekom trenutku, Tahir je odlučio da ode do Tekije. Kod semafora u centru grada Tahira je ubio jedan Srbin koji je živeo u centru [ime poznato FHP]. To su videli neki ljudi iz obližnje zgrade. Porodica je saznala za Tahirovu smrt krajem meseca, ali nisu mogli da pronađu njegovo telo. Tek nekoliko godina posle rata, 20.07.2004. godine brat Ramadan i Zylfije su obavesteni da je Tahirovo telo identifikovano, a da je prethodno ekshumirano u Velikoj Hoči/Hoçë e Madhe. Porodica je preuzela Tahirove posmrtnne ostatke 27.07.2004. i istog dana ga sahranila na gradskom groblju.

Izvori: izjava Z.M, FHP-38028; OMPE, *Consolidated list...*, FHP-32367.